



Jan Zahradníček

Ježíškova košilka

*vánoční příběh podle sv. Lukáše,
kterým je inspirovaná inscenace Zoji Mikotové
s obnovenou premiérou v sezóně 2019/2020
v Divadle Polárka*

(Lk 2,1–16)

OSOBY:

Anděl

Marie

Josef

Ježíšek

Pastýři

Polárku sobě / díl 5.

1

Narození *Josef, Marie, Ježíšek*

Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města.

Také Josef se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě.

Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.

2

Zvěstování pastýřům *Pastýři, Anděl*

A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň.

Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“

A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“

Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: „Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil.“

3

Betlém *Josef, Marie, Ježíšek, Pastýři*

Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí.

Ježíškova košilka

Bývalo pěkně v Nazaretě
v posledním domku městečka.
Starostí jako všude v světě,
práce zde také nepočká.
Maria v jizbě, Josef v dílně
po celý den si vedou pilně
a Ježíšek jim pomáhá.

Jedenkrát do deště se dalo,
pršelo týden, a když pak
v sobotu ani nepřestalo,
Maria hledí na oblak
a starost má, jak na neděli
košilka uschne Spasiteli,
kterou má jenom jedinou.

Tu začne prosit sladkým hlasem:
Sluníčko, zasviť na chvilku,
před svátkem zrovna vyprala jsem,
Pánu chci sušit košilku.
Poslechly mraky toho hlasu,
zasvitlo slunce z modrojasu,
nebeské ptactvo jásalo.

Košilku ještě celou mokrou
prostřela Panna přes keřík
šípkových růží před své okno
vzdávajíc za to Bohu dík,
že prádlo v slunci krásně zbělí.
Proto je sobotní den celý
zasvěcen dodnes Marii.

A dodnes keřík planých růží
vždy jednou za rok v rozkvěťě
přelíbezně, až dech se újí,
vonívá všude po světě
na památku, že jednou z rána
košilku nesl Krista Pána,
již Matka Boží vyprala.